

za přítomnosti: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Výrok

Článek 39 směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka, posuzovaný ve světle čl. 19 odst. 2 a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, které oprávněnému prostředku proti takovému rozhodnutí dále neposuzovat následnou žádost o azyl, jako je rozhodnutí ve věci v původním řízení, nepřiznávají odkladný účinek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Air France-KLM, dříve Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, dříve Brit Air (C-289/14) v. Ministère des Finances et des Comptes publics

(Spojené věci C-250/14 a C-289/14) ⁽¹⁾

„DPH — Uskutečnění zdanitelného plnění a vznik daňové povinnosti — Letecká doprava — Koupená, ale nevyužitá letenka — Poskytování přepravní služby — Vystavení letenky — Okamžik odvedení daně“

(2016/C 068/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Air France-KLM, dříve Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, dříve Brit Air (C-289/14)

Odpůrce: Ministère des Finances et des Comptes publics

Výrok

- 1) Článek 2 bod 1 a čl. 10 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 1999/59/ES ze dne 17. června 1999, poté směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že vystavení letenek leteckými společnostmi podléhá dani z přidané hodnoty, jestliže cestující nevyužili vystavené letenky a nemohou dosáhnout vrácení jejich ceny.
- 2) Článek 2 bod 1 a čl. 10 odst. 2 první a druhý pododstavec šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 1999/59, poté směrnice 2001/115, musí být vykládány v tom smyslu, že povinnost odvést daň z přidané hodnoty, která byla zaplacená při koupi letenky cestujícím, který ji nevyužil, vzniká v okamžiku přijetí platby za cenu letenky, ať již samotnou leteckou společností, třetí osobou jednající jejím jménem a na její účet nebo třetí osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet letecké společnosti.

- 3) Článek 2 bod 1 a čl. 10 odst. 2 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 1999/59, poté směrnice 2001/115, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, že třetí osoba prodává letenky letecké společnosti na její účet v rámci smlouvy o franšíze a za vystavené a propadlé letenky jí hradí paušální částku vypočítanou jako procentní podíl ročního obrátu realizovaného na odpovídajících leteckých linkách, je tato částka zdanitelná jakožto protiplnění za uvedené letenky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 253, 4.8.2014.
Úř. věst. C 261, 11.8.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer

(Věc C-293/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2006/123/ES — Věcná působnost — Činnosti spjaté s výkonem veřejné moci — Povolání kominíka — Úkoly spadající do oblasti, požárního dohledu — Územní omezení živnostenského oprávnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Nezbytnost — Proporcionalita“

(2016/C 068/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gebhart Hiebler

Žalovaný: Walter Schlagbauer

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu musí být vykládána v tom smyslu, že zahrnuje výkon takového povolání, jako je povolání kominíka dotčené ve věci v původním řízení, jako celku, přestože toto povolání zahrnuje nejen provádění soukromých hospodářských činností, ale i plnění úkolů spadajících do oblasti „požárního dohledu“.
- 2) Článek 10 odst. 4 a čl. 15 odst. 1, čl. 15 odst. 2 písm. a) a čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/123 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která omezuje povolení k výkonu povolání kominíka jako celku na určitou zeměpisnou oblast, jestliže tato právní úprava nesleduje soudržným a systematickým způsobem dosažení cíle ochrany veřejného zdraví, ověření čehož přísluší předkládajícímu soudu.
- 3) Článek 15 odst. 4 směrnice 2006/123 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě, pokud je třeba úkoly spadající do oblasti „požárního dohledu“ kvalifikovat jako úkoly související se službou obecného hospodářského zájmu, jestliže je stanovené územní omezení nezbytné a přiměřené vzhledem k výkonu těchto úkolů za hospodářsky životaschopných podmínek. Provedení takového posouzení přísluší předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8. 9. 2014.